

SERHAT GENÇ / EKŞİMİŞ YAZILAR

DESTEK YAYINLARI: 359
GÜNCEL: 25

EKŞİMİŞ YAZILAR / SERHAT GENÇ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Temmuz 2013
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4771-59-2

© Destek Yayınları
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Matbaa Sertifika No: 10614
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 496 11 11

SERHAT GENÇ

EKŞİMİŞ
YAZILAR

YAZAR KİMDİR ÖNSÖZ NEDİR?

Ömrümün bir dönemini tasarım yaparak geçirdim. ne affilli logolar, ne cancanlı kitap kapağı tasarımları, ne cakalı ilanlar, ne fiyakalı kata-loglar geldi geçti elimden. ama ne oldu? dönüp dolaştım kendi kitabım için şu yalın tasarımı yaptım. milyon renk içinden sadece 2'sini kullandım. sahip olmak değil kullanmakmış aslolan, hayattan bunu anladım.

Yani şimdi bir kitabın ön sözünün önü de böyle mi başlamalıydı bilmiyorum açıcacası. bu kitabı basmak gerekli miydi onu da bilmiyorum.

Ama neticede hasılı kelam memleketimizin güzide bir yayın evi “lan senin ne güzel kelamın varmış” diye yatırım yaptı sözlerimin üzerine. (bir keresinde etkili bir gazetenin yöneticisi ile bir yerde konuşmuştuk. ben yazılarımdan bahsetmiştim. o bana yazmak için neyi en iyi bildiğimi sormuştu. lan ki hakkatten de en iyi bildiğim herhangi birşey yoktu benim. hani tasarımcıyım desem işte çevir bak kapağa, neticem elinin altında. yönetmenim desem, “ki yüzlerce reklam filmi yüzlerce televizyon programı/ belgesel çekmişim” onun da en iyisi değilim. 25 yaşına kadar iyi elektrikçilik yaparak para kazandım, elektrikçiliği iyi bilirim ama onun da yazmakla pek alakası yok...

Aman canım işte var bir numaramız ki basıldı, “kitap oldu kelamım” ne yapayım. Yaşar kemal’in yaşadığı memlekette, elbet kendime yazar diyemem ama bazı soytarıların ünlü diye köşe yazarı yapıldığı güzelim memleketimde şu yazdıklarım da okunur şeylerdir sanki be...

BU KİTABIN HİKAYESİ VE DE KULLANMA KILAVUZU

Eskiden de öyle aşktan meşkten kederlenince yazardım ama benim esas yazma eylemim ekşisözlük’le başladı. sonra ekşi’de yazdıklarım o kadar çok oldu ki derleyip toparlayıp değerlendirmek istedim.

Sözlükte, değişik zamanlarda değişik başlıklar altında yazdıklarımı içeriklerine göre sınıflandırdım. (hayata dair olanlar, +18 olanlar, şöhretli isimlerle ilgili olanlar gibi...)

Hikayesi budur elindeki kitabın. sanırım bu kitap, bir ekşisözlük yazarının ekşide yazdıklarından derlediği ilk kitaptır. (araştırdım başka örnek bulamadım. Varsa da yeşillendir* kardeş, satılır da ikinci baskısı olursa zamanın ötesinden* yaparız bir edit sen raat ol :)) yıllardır her gün en az 1 saat düzenli olarak ekşisözlükte okurum. çok güldüm, çok kederlendim, çok öğrendim, çok küftürtim okurken. bu kitabın başlıkları değerli ekşisözlük yazarlarının anonim üretimi, altına yazılanlar ise benim kendi “eserim”dir. öyle başlıklar var ki kırk yıl düşünsen aklına o konuda yazmak gelmez.

Bu kitapta adı geçen başlıklarda doğal olarak sadece benim yazılarımı göreceksiniz. Çok beğenirseniz ekşisözlüğe girip diğer yazarların yazdıklarına da bir göz atabilirsiniz. (kesinlikle eğlenecek, ağlayacak, gülecek, küfredeceksiniz! Hemi de bedavadan.) kitabımda başlıkları kullanmama izin veren ekşisözlük yönetimine ve bu başlıkları uyduran yazarların tamamına teşekkür ederim. (yahu ne çok başlık dedim ben.)

Kitabın sonunda 23/40 yaş aralığında yazarak “başka yerde yok” adı altında derlediğim harbiden dokunaklı yazılarım var. Hani kelamımın bir kıymeti varsa, işte orda yazılanlardandır sanırım.

Sevgimle.

Serhat Genç / YAZAR

* **Yeşillendirmek:** Ekşisözlük içinde yazarlar birbirine mesaj atımı yukarda bir yerlerde yeşil bir ışık yanan.

* **Zamanın ötesi:** Sözlükte beğenilmeyen entry’ler zamanın ötesine gider.

HAYAT BİLGİSİ

Başkalarının İsteddiği Gibi Yaşamak

“Başka türlü bir şey, benim istediğim...” diye diye bir ömrü tüketmektir başkalarının istediği gibi yaşamak... Üstelik ömrün gitgide “ne ağaca benzer, ne de buluta.” Bayramların, on beş dakikalık ziyaretlerinde; eve girerken öpersin herkesi. Nasılsınlar, iyidirler filan. Bekârsan evlen diye, evliysen çocuk diye baskılanırsın. Bir çocuk yaparak kurtulacağım sanıyorsan yanılırsın, onlar ikincisini ister. Ziyaret biter, el öpersin başa koyarsın, kış ayları bayramlarında türlü çeşit grip virüsü değiş tokuşu yaşanır. Yani on beş dakika önce öptüğün adamları bir daha niye öptüğün sorusu mu dersin aklında, öpüşgen bir millet sorgulaması mı?

Biter bayram, sıradan günlere dönülür. İş diyorlar adına sen aldanma. Bir gönüllü hapislik halidir, prangasız. Kanı ciğeri beş para etmez insanlar sektör sektör ayrılmıştır. Sektörler içi acımasız bir hiyerarşik denklemin bütün dengelerini bilir ona göre davranırsın. Misal bir üst düzey toplantıda oval masanın dar kenarında oturan şişko aptal espriler yapar. Herkes güler, biri daha az güler. Sen gülmek zorunda olduğunu bilirsin. Daha az gülen onurlu bir pasif direniş içerisinde de değildir. Yüzlerde mimik olmasın diye. Çay getiren süklüm püklüm adama takılır gözün. Zavallıdır da, o da kendisi değildir. Sen ona bir hafta sonu pikniğine giderken yanında akraba ve taallukatları varken kırmızı ışıkta denk gelsen, kornayı bir saniye fazla bastın diye ne tür bir canavara dönüştüğünü acıyarak görürsün.

Sonuçta sektör sektör ayrılmış kanı ciğeri beş para etmezlerin içinde tek kendisi olmayan sen değilsindir. Zincirler paylaştırılmıştır. Dipte, zincirler daha bir bolken, yukarılara çıktıkça zincirler daha bir sıkar adamı. Misal o çaycı (Zekeriya yani), iş kıyafetleri; kostümleridir bedava verilmiş. Onun haricinde de bir mahalle düğününde, “Aaa, Zekeriya Bey şu takımını Memiş Hanım’ın düğününde de giymedi miydi?” diyen moda gönüllü elçileri bulunmaktadırlar. Yani demem o ki, çaycı Zekeriya her görünürlükte farklı kılıklar bekleyen başka isteklerin içerisinde o kılıklara bürünmek için biraz daha kölelik yapmak zorunda değildir. Aşağılardaki zincir bolluğundan da kasıt budur.

Az yukarılara çıkalım, misal o toplantıdaki mimik olmasın diye şişkonun esprisine az gülen bayan kişi (Mehtap yani). Hangi toplantıda ne giydiğinin maliyetini koy bir kenara, hangi toplantıda ne giydiğini aklında tutmak bile başlı başına bir tanım olmaz azaptır farkında olunmaz. 275 liralık gözaltı çuvaları ile savaştan krem zincirleri mi istersin, çevreyi korumak uğruna bir avuç haşlanmış sebze birikintisine çaycının çeyrek maaşını ödemek zincirleri mi... Hasılı yukarıya aşağıya gönüllü hapislik zincirleri, Allahın belası cozumaları, filan falanları, anlamsız cümleleri saçmalıklarıdır.

Kazanırsın, kazandıkça kazandığın yerde kalmak için harcarsın. Hayatın başlarında çocuk filanken, ilerdeki hapislik sürecinde yukarılarda daha sıkı zincirlere sahip olmak için debelenirsin. Ortalarında misal çoluk çocuk olur, sektörleşmiş hapislikte, sıralarda, trafiklerde heba olur

ömrün, çocuğuna bir gönöl dolusu sarılacak zamanı bulamazsın. Sonlarında da bel bükölmüş, dış dökölmüş olur. O vakitten sonra, kendi istediğin gibi yaşasan ne olur? Çođu bir memnun hapisliktedir bilmez. Bilmedikçe zaten adamı darlandıran bir mesele de yoktur ortada. Sistem tırkır tırkır işler, biter ömür. Ama sen bir parça yeşil, biraz gökyüzü, karnını doyurmak, üşümemek, utanmamak için giyinmek ve çoluk çocuğunla günün her anını bir ufak mutluluk içinde yaşayarak ömrünü geçirmek, yani kendi istediğin gibi yaşamak istiyorsan ve üstelik de her bir yanın başkalarının ördüğü zincirlerle doluysa, canına tak eder veya edebilir. Yani edebilirse, “Lan bir kurşun sıkıp bitireyim!” gibi şeyler de geçebilir aklından. Yapamazsın, Tanrı’nın istediği gibi yaşamak zorundasın.

Hayata Bakış Açısını Değiştiren Olaylar

Bir gece önce yaklaşık otuzdan fazla ev ve onlarca dükkânının garantisinde yürürken kurum kurum olan Nedim Bey’in, bir gece sonra yardım kamyonlarından bir ekmek alabilmek için bin insan arasında itilip kakıldığını gördüğün gün... Yani depremin, gece yarısı vurup; binlercesini meteliksiz, kimini annesiz, bazısını evlatsız, bir kısmını hiç kimsesiz bıraktığı gün... bütün o peşinde koştuğün kıymetlilerin undan ufak olup parelendiğı gün... hayat öyle bir acı koyar ki önüne, baktığına bakacağına pişman olursun.

30 Yaş Üstü Erkek

Gelirlerine göre birkaça ayrılabilir:

- 50.000 TL üstü; Ferrari mi alsam Porche mi insanı: Evi barkı, birikmiş parası vardır. Birçok zevki fazla fazla tadarak bitirdiğinden, geneli evlidir, bekârı ibnedir.

- 5.000-10.000 TL arası; süite mi gitsem Reina'ya mı insanı: Marka bir semtte kirada oturur, iyi ve sosyal yaşar. Geliri gece hayatını ne bitirecek kadar çok ne vazgeçirecek kadar az olduğundan ekseri bekârdır.

- 2.500-5.000 TL arası; araba mı alsam ev mi insanı: Ortalama bir moddur. Ufak sosyal zevkler, standart bir yaşam içerisindedir. Cesuru ev, korkağı araba almaktadır. Huylusu evli huysuzu bekârdır.

- 1.000- 2.500 TL arası; dolar mı biriktirsem euro mu insanı: İşyerinde sürekli kaytarıp internette borsayı, finans çevrelerini zehir gibi takip ederler. Bunlardan korkulur, bu parayla şehirde apartman dikerler.

- Gelirsiz; Fatih'ten mi atlasam, Boğaziçi'nden mi insanı: Hepsi bunu düşünür, çok azı gerçekten atlar. Cinayete bir kereliğine başlayıp seri katil olanları da vardır, karısını cinnet getirip öldüreni de. Bir kısmı duludur.

80'lerde Çocuk Olmak

80'li yıllarda çocuk olmak, bazı müzikleri de beyninde her daim saklı tutmaktır.

Duyulmasa dahi, hatırlanması bile alır götürür o yıllara...
Örneklerle hatırlatalım efendim.

Saçlarını dağıtırsınnnn, rüzgârlara bırakkırsınnnn müziği:

Bir zamanlar pıtrak gibi çoğalan mahalle arası kasetçilerinin alayında bu şarkı çaldı. Söyleyeni Küçük Ceylan. Tür şarkıcılarının ortak karakteristik özelliği orta uçları yukarı kalkık eziklenmiş ifade bu şarkıcıda da mevcuttu. Tahammül edilemeyen tizlikte bir ses tonu ve itici bir şive; izleri yıllar geçse de kulakları çınlatabilme tınısına sahiptir.

Telgrafın direkleri üstündeey, ufak tefek yalanları içindeey müziği:

TRT radyoları o zamanlar sabahçılar için sabahın köründe, öğlenciler için de öğleden sonra bir buçuk saat çocuklar için program yapardı. İsmi ni hatırlayamadığım bir tiyatrocuyu masallar okurdu, fon müziğinde de *Binbir Gece* dizisinde tema müziği olarak kullanılan bir keman şeyiydi. Bu çocuk şarkısı nette uzun aramalara maruz kalmış ama kendisiyle ilgili en ufak bir ize rastlanılmamıştır.

Dm dın dınnnn Aygaaazzz müziği:

Mahalle aralarında cıngıl eşliğinde kurumsallaşmış seyyar satıcılığın ilk örneğidir.

Tittiriniriniüimm tittiriniriniüimm va vaa va dittit tirinim tüürim Süpeeer Effem müziği:

İlk özel radyo olması hasebi ile bütün taksi ve dolmuşlarda ve ufak esnaf dükkânında bu cıngıl çalar dururdu akşama kadar. İlgili yıl, bir de Kadir Çöpdemir fırtınası estiydi. Akşam sekizde başlayan program milleti topluca, eskilerin kulaklarını dayayarak ajans haberleri dinlediği günlere götürmüştür.

Dittirinirim, dittirinirim, dittirinüüü dittirinüü müziği:

Kara Şimşek dizisidir. Maykıl isimli kişi şoförle Polat Alemdar kırması bir roldedir. Kendisi polis değildir aslen, Amerikan derin devleti gibi bir şeydir. Saçları dönemin izlerini taşır. Siyah bir deri montu vardır. Kolundaki saati kullanarak Kit'le konuşur. Kit ise, espritüel bir arabadır. Yüzü arabanın orta konsolundaki ışıklardır. Bir de bu Kit arabasının on panjurunda sağa sola voltalanarak yanan bir ışığı vardır. Girişimci biri bu led serisinden imal etmişti o sıra. Ortalık Kara Şimşek görünümlü Murat 124'ten geçilmez olmuştu. Dönemin şehirli çocukları bisikletleri, köylü çocukları eşekleri Kit diye sürmüştür.

Daaara, darananaraaa müziği:

Melodiyi tam çıkaramasam da aşağı yukarı böyle bir şeydi. Alçak Ceyar'ı, saftorik Süelin'ı, oynak Pamela'sı ve bir dönem kızların ayılıp bayıldığı (adını unuttum) ağır abisi ile bir efsane olan *Dallas* dizisidir. Yayımlandığı akşamlar, yemin ederim in cin top oynardı sokakta. Yaz akşamları,

her evin balkonundan camından bu dizinin müziği çınlardı ortalığa. Sonra bunların babaları rolündeki kişi bir uçak kazasında gerçekten öldü. Kalın altın kolye takan bir adamdı sanırsam, anneler filan ağlamıştı.

Lazapromizantarooo suhesikü sukomoke müziği:

Köle İsauro adlı dizi, ev hizmetine alınmış bir köle olan İsauro ve ona âşık Eduardo (ne biliyim isim yanlış olabilir uydurdum ben) etrafında şekillenmişti. *Asmalı Konak* dizisinin kökleri bu diziye dayanır. Türk kadınlarının dış düşmanlar tarafından beyinlerinin ele geçirilmesi operasyonu ilk bu diziyle başlamıştır.

Hayata Dair İç Burkan Detaylar

Olayın kahramanı, şu an bilinen bir radyoda DJ'lik yapan biridir. Biz DJ'ye Mavi diyelim... Yer İstanbul, zaman 12 Eylül civarları... Yağmurlu bir gündür. Mavi'nin ağabeyi aşırı sol fraksiyon görüş mensubu olma hasebi ile pankart asma dalgasına polis kurşunuyla can verir. Kişi polis kurşunu ile can verdi mi bir kere, artık onun ölüsü bile sakıncalıdır. Vatandaş ölmüş bir kere ama bunun akrabası var, arkadaşı var... Toplanacaklar el mecbur, slogan atacaklar, çok kafaları atarsa taş atacaklar. Ol sebep bu tür cenaze definlerinde cenaze cemaatinden çok çevik kuvvet ve 12 Eylül zamanlarında asker bulunur. Cemaat olarak yüz kişilik bir grup ağabeyi almak üzere cami gusülhanesine

gider. Orada oluşan arbedede cemaatin yaklaşık elli kişisi güvenlik kuvvetlerince dağıtılır. Polis copu ve asker dipçüğünden sıyrılan yaklaşık elli kişi mevtayı güçbela cenaze arabasına bindirir. Ağır aksak giden arabayı yürüyerek takip eden bu elli kişinin yaklaşık yirmi beş kadarı da yol boyunca ayıklanır. Kaldı sana yirmi beş kişi.

Mezarlığa ulaşan yirmi beş kişi tabutu alır. Mezarlık çevresinde kişi başına iki emniyet gücü düştüğünden, nispeten sakinleşen topluluk usul usul mevtayı defnedileceği mezarlığa doğru götürür. Her şey o an için gayet sakin seyretmektedir. Kabre ulaşılır, yine her şey sakin. Kapak açılır o sıra. Fakat tam o sıra, cami önünde dağıtılan elli kişilik grup mezarlığın ters tarafından sloganlarla giriş yapar. Ve yine tam o sıra yukarda iki kişi sakıncalı ölüyü ellerine almış aşağıya vermek üzeredir. Mavi de, diğer kardeşi ile çukurda ellerini uzatmış ölü ağabeyi almak üzeredir. Oluşan karışıklıkta yukarıdakiler mevtayı bırakır, ama aşağıdakiler panikler ve ağabeylerini tutamazlar. Mavi'nin o zamana kadar duyduğu en acı, en hazin ve en unutulmaz tok bir sesle ağabeyin sırtı yağmurla sertleşmiş toprak zemine vurur. İşte o an bıçak gibi bir sancı da, ağabey ile birlikte Mavi'nin sırtına vurur...

Aradan yıllar geçer. Ağabey çürür toprakta fakat Mavi'nin kulaklarından o tok ses, sırtından da o sancı bir daha gitmez. Sızlar öyle yağmurlarda...

Bir Başkası İçin Kendin Olmaktan Vazgeçmek

Aşıktansa; bir başkasının âşık olduğu kendini, kendi ellerinle yok etmektir.

Sen bir başkasıyken değil, ta kendinken âşık olurdu çünkü. Çocuklar uğruna tepin tepin tepinerek aldıkları oyuncakları niye bozar hiç düşündün mü?

İstedikleri gibi değildir çünkü, istedikleri gibi yapmaya çalışırlar.

İstedikleri gibi yapmaya çalışırken bozarlar. Bozar, bir kenara bırakırlar.

İlişkinin sürecini senin direncin belirler...

Bunu unutma.

Sevmektense; kendin olmanın bir başkasına zarar vereceği kendini bir başkasına dönüştürmektir. Misal; kendinin bir yelkenliyle okyanusu geçmek, oradan Everest'e tırmanmak filan gibi olmazsa olmaz hayallerin ve o hayalleri yapacak da gücün vardır. Ama misal seversin de oğlunu. Onu annesiyle bir başına bırakıp gitmektense, kendini bırakıp okyanuslara...

Kendinden sabah 8 akşam 5 bir baba bırakırsın oğluna...

Bunu da unutma.

Tuvalette Yapılan İşler

Okunacak her şeyi ortadan kaldırmış temizlikçi bayana kızarak yan dolaptaki bilumum temizlik malzemesinin etiketlerini okumak. Akabinde şöyle bir cümle bağırla-biliyor:

– Hanıuuuuuum, çamaşır suyunu rejenere selülozlara dök-me, dejenere olurmuş kime diyom aloooo!

İnsanı Hayatta Kalmaya Zorlayan Etmenler

“Baba” olmak, “oğul” olmak, “kardeş” olmak, “yâr” olmak.

Kozmetik

Eşime kozmetik satarlardan biri, elindeki 225 lira etiketli bit kadar kremi göstererek, “Bakın hanımefendi, bu krem yüzünüzdeki hedehodo düşmanımla savaşıyor...” dedi. (Bunu diyen kızın yüzü atom bombası atılmış Hiroşima gibiydi.)

“Düşmanla savaşıyor” cümlesine takıldım ben. Film filan izledik, ben film boyunca bu cümleyi düşündüm. Yurtdışında konuşlanmış büyük ajansların uğruna milyon dolar harcadıkları bir kampanyanın uç argümanıydı cümle. O bit kadar kreme verdikleri emekten daha fazlasını barındırıyordu içinde “düşmanla savaşıyor.” İşin garibi, krem değil ama cümle işe yarıyor.

Kadın kısmı şu bit kadar kreme tam 225 banknot sayıyor.